

prima instanță: D. Diaconu

instanța de apel: M Ciugureanu, A. Gavriliță, A. Pahopol

DECIZIE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru
Ion Corolevschi, Nicolae Clima

examinînd recursul declarat de către publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vieru Grigore împotriva publicației periodice „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată, Poiată Petru și Asarov Boris cu privire la apărarea onoarei și demnității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2008, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Vieru Grigore, publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată, Poiată Petru și Asarov Boris și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 decembrie 2006, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă

La data de 11 mai 2006, Vieru Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva publicației periodice „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată, Poiată Petru și Asarov Boris cu privire la apărarea onoarei și demnității.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în numărul 12 (540), ediția de vineri al săptămânalului GPF „Flux Continuu” din 11 martie 2006 (pag. 6) la rubrica „Ochiul al treilea” a fost publicat un interviu realizat de către ziaristul Petru Poiată cu Președintele Asociației transnistrene „Pro Europa” Boris Asarov, intitulat „Ceasul demitizărilor a bătut demult”.

Menționează reclamantul că articolul conține un șir de afirmații în adresa sa, care nu corespund adevărului, fiind considerate drept ponegritoare, care-i lezează onoarea și demnitatea de cetățean.

Astfel, ziaristul Petru Poiată, preia din bisăptămânalul „Moldavskie vedomosti” o fraza ce nu corespunde realității și constituie o injurie gravă în adresa sa, și anume: „Nu ne vom mira dacă Asarov și alții vor comunica despre întâlnirea secretă de la Iași, dintre Pasat și Vieru, pe de o parte, și Ilașcu, pe de alta, în cadrul

căreia „ rezidentul FSB” și poetul au încercat să-l convingă pe senatorul român să-l omoare pe Roșca și să-l înlăture de la putere pe Voronin”.

La fel, sunt insultătoare și nu corespund realității și afirmațiile lui Asarov Boris: „Cât privește persoana domnului Grigore Vieru – da, el a fost acel reprezentant al intelectualității basarabene care, împreună cu Chelaru și Pasat, a luat parte la întâlnirea de la Iași, întrevvedere la care s-a încercat a-l convinge pe Ilașcu să vină la Chișinău în scopul deja cunoscut publicului cititor.” „Nu exclud faptul că oamenii lui Pasat au recurs în mod special la acest procedeu (când e vorba de ce nu am fost nominalizați în interviurile anterioare, n.a), în speranța că, astfel vor reuși s-o ia înaintea anchetei și, respectiv, să-l scoată de sub lovitură pe poet. Dacă aveam intenția asta, dădeam de la bun început publicității faptul participării lui la acea întâlnire”. „Anume din aceste considerente nu l-am „developat” pe bătrân. Ce-i drept, și răul pe care el l-a cauzat, trage greu de tot la cântar: n-a fost prima oară când Vieru s-a plimbat prin România în scopuri provocatoare. Astfel cu cinci ani în urmă, anume Vieru a fost acela care a adus în senatul României scrisoarea ticluită de colonelul SIS al Republicii Moldova Ion Mîțu, actualmente șef al serviciului companiei „Lukoil Moldova”, în care se conțineau mai multe minciuni și calomnii la adresa lui Iurie Roșca. Ce l-a împins din urmă de această dată?. Poate că sensibilitatea, sentimentalismul și credulitatea poetului s-au dovedit a fi anume acel punct vulnerabil asupra căruia au apăsas așii în astfel de chestiuni, dar faptul menționat este mai mult decât cert. În orice caz vreau să cred că, dacă încă nu și-a pierdut obrazul, întreținându-se cu agentura rușilor, poetul va confirma că scena de la Iași nu este o invenție de-a mea”.

Menționează reclamantul, că aceste afirmații conțin injurii grave în adresa sa din cauza cărora suferă. Citind publicația insultătoare i s-a curmat sănătatea, cauzându-i-se un atac de cord. Consecințele acestor injurii lasă și continuă să-i lase suferințe fizice colosale.

Totodată, relatează reclamantul, asemenea afirmații ponegritoare au scopul chibzuit, de către forțele reacționare din Republica Moldova, de a-i defăima numele, care o viață întreagă a slujit cu pietate intereselor poporului și și-a adus contribuția și aportul la educarea multor generații a dragostei față de neam, de limbă, de cultura poporului.

Cere, reclamantul, Vieru Grigore dezmințirea informației publicate și repararea prejudiciului moral cauzat de către publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată în mărime de 3 000 000 lei, de către Poiată Petru în mărime de 250 000 lei și de către Asarov Boris 1 000 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 decembrie 2006, acțiunea a fost admisă parțial.

Au fost obligați Asarov Boris și Poiată Petru, prin dezmințire, să-și ceară scuze de la Vieru Grigore pentru afirmațiile care nu corespund realității și care-i lezează onoarea și demnitatea.

A fost obligată publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată, să publice la aceiași rubrică, la aceiași pagină, dezmințire și să-și ceară scuze pentru prejudiciul cauzat lui Grigore Vieru.

A fost încasat în beneficiul lui Grigore Vieru - despăgubire morală de la publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată - 200 000 lei,

de la Asarov Boris - 150000 lei și de la Poiată Petru - 100000 lei și în mod solidar de la publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată, Asarov Boris și de la Poiată Petru cheltuielile de judecată în mărime de 1613lei și taxa de stat 90 lei.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 noiembrie 2007, a fost indicată informația ce urmează a fi dezmințită și nu corespunde adevărului și anume: „Cât privește persoana domnului Grigore Vieru - da, el a fost acel reprezentant al intelectualității basarabene care, împreună cu Chelaru și Pasat, a luat parte la întâlnirea de la Iași, întrevvedere la care s-a încercat a-l convinge pe Ilașcu sa vină la Chișinău în scopul deja cunoscut publicului larg... Nu exclud faptul că oamenii lui Pasat au recurs în mod special la acest procedeu, în speranța că astfel vor reuși să o ia înaintea anchetei și, respectiv, să-l scoată de sub lovitură pe poet. Dacă aveam intenția asta, dădeam de la bun început publicității faptul participării lui la acea întâlnire...Anume din aceste considerente nu l-am dezvoltat pe bătrân. Ce-i drept, și răul pe care el l-a cauzat trage greu de tot la cântar: n-a fost prima oară când Vieru s-a plimbat prin România în scopuri provocatoare. Astfel, cu cinci ani în urmă, anume Vieru a fost acela care a adus în senatul României scrisoarea ticluită de colonelul SIS al Republicii Moldova Ion Mîțu, actualmente șef al serviciului companiei „Lukoil Moldova”, în care se conțineau mai multe minciuni și calomnii la adresa lui Iurie Roșca. Ce l-a împins din urmă de această dată? Nu știu. Poate că sensibilitatea, sentimentalismul și credulitatea poetului s-au dovedit a fi anume acel punct vulnerabil asupra cărui au apăsas așii în astfel de chestiuni, dar faptul menționat este mai mult decât cert. În orice caz, vreau să cred că, dacă încă nu și-a pierdut obrazul, întreținându-se cu agentura rușilor, poetul va confirma că scena de la Iași nu este o invenție de a mea”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2008, apelurile declarate de către Vieru Grigore, Poiată Petru și publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată au fost respinse cu menținerea hotărârilor primei instanțe.

La 06 iunie 2008, publicația periodică „Flux Continuu” societatea cu răspundere limitată, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2008, recursul depus de publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată a fost admis.

S-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2008, hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 decembrie 2006 și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 noiembrie 2007 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea lui Vieru Grigore împotriva publicației periodice „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată, Poiată Petru și Asarov Boris cu privire la apărarea onoarei și demnității ca neîntemeiată.

La 06 februarie 2013, Agentul Guvernamental al Republicii Moldova a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând

admiterea acestora, casarea deciziei instanței de recurs și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de recurs pentru rejudecarea recursului.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2013, cererea de revizuire înaintată de către Agentul Guvernamental al Republicii Moldova a fost admisă:

S-a casat decizia Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2008 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vieru Grigore împotriva publicației periodice „Flux Continuu” Societate cu Răspundere Limitată, Poiată Petru și Asarov Boris cu privire la apărarea onoarei și demnității și s-a reținut pricina pentru examinarea recursului în Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, se invocă în cererea de recurs înaintată de publicația periodică „Flux Continuu” societatea cu răspundere limitată, la 06 iunie 2008 că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, în cadrul ședințelor de judecată nu au fost dovedite toate circumstanțele considerate de prima instanță ca fiind dovedite, concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, de asemenea normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Menționează recurentul, că Grigore Vieru, fiind o personalitate publică, deținător al nenumăratelor calitative, diplome, merite după cum menționează singuri reprezentanții reclamantului – luptător activ pentru Patrie, trebuie să accepte un interes sporit asupra persoanei sale și este obligat să accepte un nivel mai dur de critici la adresa sa.

În context, precizează recurentul că potrivit art. 32 al Constituției RM, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau în alt mijloc posibil. De acest drept a făcut uz Boris Asarov, când a prezentat interviul litigios și ziarul Flux Continuu, care l-a adus la cunoștința opiniei publice.

De asemenea, art. 34 al Constituției RM, garantează dreptul la informație, potrivit căruia, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. În acest sens, publicarea textului unui comunicat dintr-un domeniu de interes public sporit este făcut întru respectarea unor norme constituționale.

Avînt în vedere cele expuse anterior și în conformitate cu art. 4 al Legii presei a RM, reieșind din dreptul cititorului de a ști, menționează recurentul că P.P. „Flux continuu” avînd dreptul să publice potrivit aprecierilor proprii orice fel de informații, publică respectivul interviu.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de publicația periodică „Flux Continuu” societatea cu răspundere limitată neîntemeiat și care urmează a fi respins și menținută decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Astfel, s-a constatat că în numărul 12(540), ediția de vineri al săptămânalului GPF „Flux Continuu” din 11 martie 2006 (pag. 6) la rubrica „Ochiul al treilea” a fost publicat un interviu realizat de către ziaristul Petru Poiată cu Președintele Asociației transnistrene „Pro Europa” Boris Asarov intitulat „Ceasul demitizărilor a bătut demult”.

În acest articol sînt prezentate informații care nu corespund realității și constituie o injurie în adresa poetului Grigore Vieru, și anume:

„Nu ne vom mira dacă Asarov și alții vor comunica despre întâlnirea secretă de la Iași, dintre Pasat și Vieru, pe de o parte, și Ilașcu, pe de alta, în cadrul căreia „rezidentul FSB” și poetul au încercat să-l convingă pe senatorul român să-l omoare pe Roșca și să-l înlăture de la putere pe Voronin”;

„Cât privește persoana domnului Grigore Vieru – da, el a fost acel reprezentant al intelectualității basarabene care, împreună cu Chelaru și Pasat, a luat parte la întâlnirea de la Iași, întrevvedere la care s-a încercat a-l convinge pe Ilașcu să vină la Chișinău în scopul deja cunoscut publicului cititor.”

„Nu exclud faptul că oamenii lui Pasat au recurs în mod special la acest procedeu (când e vorba de ce nu am fost nominalizați în interviurile anterioare, n.a), în speranța că, astfel vor reuși s-o ia înaintea anchetei și, respectiv, să-l scoată de sub lovitură pe poet. Dacă aveam intenția asta, dădeam de la bun început publicității faptul participării lui la acea întâlnire”.

„Anume din aceste considerente nu l-am „developat” pe bătrîn. Ce-i drept, și răul pe care el l-a cauzat, trage greu de tot la cântar: n-a fost prima oară când Vieru s-a plimbat prin România în scopuri provocatoare. Astfel cu cinci ani în urmă, anume Vieru a fost acela care a adus în senatul României scrisoarea ticluită de colonelul SIS al Republicii Moldova Ion Mîțu, actualmente șef al serviciului companiei „Lukoil Moldova”, în care se conțineau mai multe minciuni și calomnii la adresa lui Iurie Roșca. Ce l-a împins din urmă de această dată?. Poate că sensibilitatea, sentimentalismul și credulitatea poetului s-au dovedit a fi anume acel punct vulnerabil asupra căruia au apăsas așii în astfel de chestiuni, dar faptul menționat este mai mult decît cert. În orice caz vreau să cred că, dacă încă nu și-a pierdut obrazul, întreținându-se cu agentura rușilor, poetul va confirma că scena de la Iași nu este o invenție de-a mea”.

Prin urmare, se reliefează situația că în speța data, se suprapun două drepturi fundamentale - libertatea de exprimare și dreptul la viață privată.

Respectiv, urmează a menționa că Constituția Republicii Moldova în Capitolul II consfințește drepturile și libertățile fundamentale.

Potrivit art. 32 alin. (1) din Constituție, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gîndirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil.

În acest sens, Legea presei nr.243-XII din 26.10.1994, transpune respectiva garanție, astfel art. 1 al legii, prevede că în Republica Moldova libertatea presei constituie un drept fundamental, consfințit de Constituție. Statul garantează tuturor persoanelor dreptul la exprimarea liberă a opiniilor și ideilor, la informare veridică asupra evenimentelor din viața internă și cea internațională prin intermediul publicațiilor periodice și al agențiilor de presă, care își desfășoară activitatea în condițiile pluralismului politic, precum și respectarea legislației cu privire la

drepturile de autor. Cenzura de orice fel asupra publicațiilor periodice și agențiilor de presă, imixtiunea în activitatea lor de pregătire și de difuzare a informației sînt interzise.

Totodată, potrivit art. 4 din Legea presei, publicațiile periodice și agențiile de presă publică, potrivit aprecierilor proprii, orice fel de materiale și informații, ținînd cont de faptul că exercițiul acestor libertăți ce comportă datorii și responsabilități este supus unor formalități, condiții, restrîngerii și unor sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea crimei, ocrotirea sănătății, protecția moralei, protecția reputației sau apărarea drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea unor informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judiciare.

În această ordine de idei, Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să precizeze că drepturi absolute nu există.

Astfel, potrivit art. 28 din Constituție, statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

Conform 16 alin.(1), (2), (3) și (8) CC, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale.

Orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspîndit-o nu dovedește că ea corespunde realității.

La cererea persoanelor interesate, se admite apărarea onoarei și demnității unei persoane fizice și după moartea acesteia.

Orice persoană în a cărei privință a fost răspîndită o informație ce îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională este în drept, pe lîngă dezmințire, să ceară repararea prejudiciului material și moral cauzat astfel. Cuantumul despăgubirilor pentru prejudiciul moral trebuie să fie rezonabil și să se determine ținîndu-se cont de:

- a) caracterul informațiilor răspîndite;
- b) sfera de răspîndire a informațiilor;
- c) impactul social asupra persoanei;
- d) gravitatea și întinderea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate;
- e) proporționalitatea între acordarea despăgubirilor și gradul în care reputația a fost lezată;
- f) gradul de vinovăție al autorului prejudiciului;
- g) măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate;
- h) publicarea rectificării, replicii sau dezmințirii pînă la pronunțarea hotărîrii judecătorești;
- i) alte circumstanțe relevante pentru cazul dat.

În temeiul celor menționate, Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră corectă încadrarea litigiului în art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale,

potrivit căruia statele membre garantează tuturor persoanelor fizice și juridice dreptul la libera exprimare, cu anumite restricții prevăzute de convenție și legea națională.

Astfel, CEDO recunoaște libertatea de exprimare drept unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, consideră protecția care trebuie acordată presei drept deosebit de importantă. În același timp, Curtea statuează că art. 10 al Convenției nu garantează o libertate de exprimare absolută, chiar și în privința presei preocupate de serioase chestiuni de interes politic.

Potrivit prevederilor §2 al art. 10 CEDO, exercitarea acestei libertăți comportă „îndatoriri și responsabilități”, care sunt de asemenea aplicabile presei. Acestor îndatoriri și responsabilități li se acordă o semnificație particulară cauzei examinate, atunci când este vorba de lezarea reputației unor și de subminarea drepturilor altora. Datorită îndatoririlor și responsabilităților inerente exercitării dreptului la exprimare, garanția acordării jurnaliștilor de art. 10 în vederea comunicării chestiunilor de interes general este supusă prezumției că aceștia acționează cu bună credință în vederea prezentării unei informații veridice și concrete potrivit eticii ziaristice.

Jurisprudența CEDO este categorică și în privința sancționării unui ziarist pentru răspândirea afirmațiilor făcute de altă persoană într-un interviu - aceasta poate fi acceptată doar dacă este justificată de motive puternic legate de situația particulară care se examinează, de altfel ar stînjiți serios contribuția presei la discutarea chestiunilor de interes public.

Astfel, nici în instanța de fond și nici în instanța de apel recurentul nu a demonstrat acțiunea cu bună credință în răspândirea informație din pag.6 al publicației periodice „Flux continuu” la 31.03.2006, cu referire la persoana reclamantului, și nici nu au întreprins măsuri de a verifica această informație, cerînd opinia intimatului față de cele ce vor fi publicate, fapte care contravin normelor deontologice a jurnalistului, de a întreprinde măsuri pentru a verifica informația furnizată.

Concomitent, ca rezultat al publicării articolului menționat, au fost încălcate și prevederile art. 8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, potrivit căruia, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

Respectiv, CtEDO a statuat în cazul *Chauvy and Others vs. France*, no. 64915/01, § 70, ECHR 2004-VI, unde în contextul plîngerilor potrivit Articolul 10, s-a recunoscut explicit pentru prima dată că „dreptul persoanei la...protecția reputației, dreptul care este protejat de Articolul 8 din Convenție ca parte de dreptul la respectarea vieții private.”. Același lucru a fost confirmat în cauza *Pfeifer vs. Austria*, no.12556/03, § 38, ECHR 2007-XII, unde s-a statuat că statele au obligație pozitivă de a proteja dreptul individului la reputație ca un element a „vieții private” prin prisma Articolului 8 din Convenție.

Prin urmare, este necesar a respecta balanța între aceste două drepturi fundamentale: respectarea vieții private (Articolul 8 CEDO) și libertatea de exprimare (Articolul 10 CEDO).

În acest sens, potrivit Recomandării 1/97 a Comisiei Europene, adoptată la 25 februarie 1997, cu privire la legislația privind protecția datelor și mass-media,

legislația privind protecția datelor urmează să se aplice, în principiu și asupra mass-media. Derogări și scutiri pot fi acordate numai în legătură cu capitolul II cu privire la condiții generale de legalitate a prelucrării datelor cu caracter personal, capitolul IV privind transferul datelor cu caracter personal către țări terțe și capitolul VI cu privire autoritatea de supraveghere, din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995, privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

Aceste derogări și scutiri trebuie să respecte principiul proporționalității, acestea trebuie să fie acordate numai în ceea ce privește dispozițiile care pot pune în pericol libertatea de exprimare și numai în măsura în care este necesar pentru exercitarea efectivă a acestui drept menținând în același timp un echilibru cu dreptul la respectarea vieții private a persoanei vizate .

De asemenea, în conformitate cu aceeași recomandare, derogări și scutiri pentru prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, nu pot fi acordate pentru mass-media sau pentru jurnaliști ca atare, ci numai la prelucrarea datelor în scopuri de jurnalistice.

În scopul de a evalua dacă limitele drepturilor și obligațiilor care decurg din directiva sunt proporționale cu scopul de a proteja libertatea de exprimare atenție deosebită trebuie acordată garanțiilor specifice de care beneficiază persoanele fizice în relațiile cu mass-media. În orice caz, persoana – subiect al datelor cu caracter personal își păstrează dreptul de acces la datele cu caracter personal care-l vizează, precum și dreptul de rectificare a acestor date.

Într-o altă ordine de idei, CtEDO a deosebit circumstanțele cauzei de judecățile de valoare. Astfel arată, că în timp ce existența faptelor poate fi demonstrată, adevărul judecăților de valoare nu poate fi probat. Cerința probării adevărului unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși dreptul la libera exprimare. Clasificarea unei afirmații în calitate de circumstanță de fapt sau de judecată de valoare reprezintă o problemă care în primul rând ține de limita de apreciere a autorităților naționale, în special a instanțelor naționale.

Totuși, chiar dacă o afirmație constituie judecată de valoare, trebuie să existe o bază faptică suficientă care să o susțină, în absența căreia aceasta ar putea fi excesivă. (Cauzele: *Pedersen și Baadsgaard c. Danemarcii*, nr. 49017/99, *Timpul Info-Magazin și Anghel c. Moldovei*, nr. 42864 și *Petrina c. România*, nr. 78060/01).

Într-un alt caz (*principesa Von Hannover vs. Germania*), CEDO susține că deși reclamanta era persoană publică, ea nu și-a ales destinul să se bucure de atenția sporită a publicului (fiind persoană publică „prin sînge” nu la propria alegere, cum ar fi de exemplu un demnitar sau o figură politică) și prin urmare, o interferență în viața sa privată trebuia să fie balansată în legătură cu acest aspect.

În temeiul celor expuse, se constată că informația publicată în pag.6, a publicației periodice „Flux Continuu la 31.03.2006, vizînd persoana reclamantului Grigore Vieru este de relevanță defăimătoare, insultătoare și ponegritoare, astfel fiindu-i prejudiciată onoarea și demnitatea, acesta avînd un impact negativ asupra sănătății lui Grigore Vieru, care a suferit un atac de cord, legătura fiind indicată în

Raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.222 din 12.06.2006, efectuat în baza încheierii judecătorești din 12.06.2006.

În cazul în speță, nu poate fi invocat dreptul la liberă exprimare, deoarece dreptul la exprimare presupune prin sine o balanță cu dreptul la respectarea vieții intime și a reputației, astfel, recurentul prin exprimarea în felul descris, prin publicarea articolului a depășit limitele permisibile prin ce au defăimat și au ponegrit persoana reclamantului Grigore Vieru.

Or, expresiile descrise în articol au depășit limitele care sunt protejate de art. 10 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și în cazul în speță, acestea expuse în adresa reclamantului prin organul mas-media menționat nu sunt doar ofensatoare, dar în ele subzistă învinuiri de ordin penal.

Pe lângă cele expuse, Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că Poiată Petru și Asarov Boris nu au declarat recurs, ultimul abținându-se și de la declararea apelului, motiv pentru care instanța de recurs s-a expus doar în limitele recursului declarat de către publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată.

Având în vedere circumstanțele descrise, Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră corectă decizia instanței de apel prin care au fost respinse cererile de apel înaintate de către Grigore Vieru, Petru Poiată și publicația periodică „Flux Continuu”, în legătură cu ce, recursul urmează a fi respins și menținută decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de publicația periodică „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2008 și hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 decembrie 2006, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vieru Grigore împotriva publicației periodice „Flux Continuu” societate cu răspundere limitată, Poiată Petru și Asarov Boris cu privire la apărarea onoarei și demnității.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței
Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru

Ion Corolevschi

Nicolae Clima